

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Відбулися загальні збори

25 квітня відбулися річні загальні збори товариства. Участь у них взяли акціонери та їхні представники, які сукупно володіють 94,61% акцій. Вони заслухали звіти Правління, Наглядової ради, Ревізійної комісії товариства, затвердили річну фінансову звітність за 2013 рік та ін.

Виступив представник голови Наглядової ради Юрг Бруннер (на фото), який розповів про подальші плани компанії **WEIDMANN** щодо розвитку бізнесу в нашому регіоні.

Працює дільниця з виготовлення електроізоляційної стрічки

Цього місяця на підприємстві відбувся старт нового виробництва. Продукт під назвою «електроізоляційна стрічка» стали серійно виготовляти на однойменній дільниці, яку очолив Сергій Канюка.

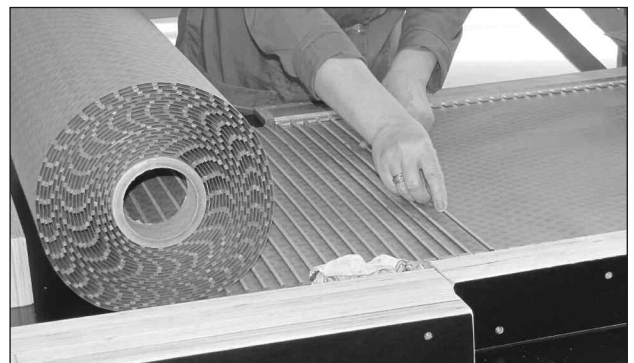
Виробництво почалося «з нуля», адже півроку тому про створення такого підрозділу ніхто й подумати не міг. Старт мав бути швидким, на консультації зі сторонніми спеціалістами часу не мали, отож готувалися до цього своїми силами.

Зокрема, керівник дільниці сам зобразив ескізи виробничого обладнання, конструкторське бюро розробило креслення, за якими працівники ремонтно-механічного цеху відтворили в натурі всі необхідні для виробництва складові — столи, лінійки для рейок, пристосування для намотування ролонів тощо. Було виготовлено

царії, набрано перших робітників і розпочато масовий випуск електроізоляційної стрічки.

Для Сергія Михайловича починати виробництво з нуля — справа не нова. 2003 року йому довелося освоювати виготовлення гумових виробів у ПрАТ «Детвілер ущільнюючі Технології Україна», а через 4 роки — облаштувати цех із випуску стандартної продукції на ДП «ВМІК». Саме з посади начальника виробництва у цеху з виготовлення стандартних деталей і опорних кілець ДП «ВМІК» Сергій Михайлович перейшов на наше підприємство. Каже, про такий свій крок не жалкує, адже починати нову справу завжди цікаво, хоч покидати роботу і колектив, з яким зріднився, було важко.

Зараз на дільниці зайнято п'ятеро працівників, невдовзі їх стане більше, адже попередньо озвучені обсяги замовлень зросли вдвічі — ринок потребує більше електроізоляційної стрічки. І малинська дільниця з її виготовлення до цього готова.

Одним бажанням справі не зарадиш

У світлі нині актуальних для країни подій на світ божий виходять проблеми, які, скажімо, ще торік ніхто з нас не вважав злободенними — бо й потреби в тому не було. Нині ж влада у центрі й на місцях, громадськість і ЗМІ різного штибу почали жваво цікавитись тим, куди ж бігти й де шукати прихистку в разі небезпеки. Журналісти центральних каналів проводять рейди столичними «бомбосховищами», а регіональні — інспектують свої, місцеві. Однак більшість захисних споруд не дотягує до вимог, які передбачені нормативними актами, зокрема і Кодексом цивільного захисту України.

Те, що не робилося упродовж десятиліть, неможливо зробити за один день чи бодай місяць, голим бажанням справі не зарадиш. І перший-ліпший підвал, як би ми того не прагли, не можна помахом чарівної палички перетворити на повноцінне сховище чи протирадіаційне укриття.

Сховище, йдеться в Кодексі цивільного захисту України, — герметична споруда для захисту людей, в якій протягом певного часу створюються умови, що виключають вплив на них небезпечних факторів, які виникають внаслідок надзвичайної ситуації, воєнних (бойових) та терористичних актів.

Протирадіаційним укриттям же вважається «негерметична споруда для захисту людей, в якій створюються умови, що виключають вплив на них іонізуючого опромінення у разі радіоактивного забруднення місцевості».

Такі об'єкти (захисні споруди), здані в експлуатацію відповідно до державних будівельних норм, перебувають на обліку в органах місцевого самоврядування у сфері цивільного захисту. Підстави ж для прийняття в експлуатацію захисних споруд передбачені нормативним документом — Державними будівельними нормами України «Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом захисних споруд цивільної оборони і їх утримання» (прий-

шли на заміну СНІП 3.01.09-84).

Згідно з ним, введенням сховищ і протирадіаційних споруд в експлуатацію займаються робочі комісії, до яких входять представники «органу, спеціально уповноваженого органом виконавчої влади розв'язувати задачі цивільної оборони та попередження і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій»; органів державного санітарно-епідемічного нагляду, держнагляду за охороною праці, державної екологічної інспекції та ін.

Вони здійснюють різносторонню перевірку захисних властивостей таких споруд, зокрема їх огорожувальних конструкцій, системи автоматичного пожежогасіння, дренажної системи, вентиляції, проводять випробування об'єкта на герметичність, на спроможність підтримки надмірного тиску тощо. Паралельно відбувається прийняття інженерно-технічного обладнання та захищених дизельних електростанцій. Логічним завершенням облаштування таких стратегічних споруд (а процес цей дуже тривалий і копіткий) має стати прийняття об'єкта в експлуатацію, що підтверджується актом державної приймальної комісії. Щоправда, для отримання цього документа треба підготувати з півтора-два десятка інших.

І лише потім, коли акт державної приймальної комісії буде затверджено, а генеральний підрядник видасть на збудований об'єкт паспорт-сертифікат, об'єкт цивільного захисту береться на облік.

Як бачимо, процес витратний, тривалий, бюрократизований і, напевно, тому більшість захисних об'єктів — це споруди, які були збудовані ще за радянських часів, до того ж далеко не всі з них пройшли процедуру «узаконення» і взяття на облік як власне захисні об'єкти, деякі отримали лиш облікові картки та й по тому. Певно, державі на той час достатньо було і цього.

Часи змінилися, і ми разом з ними. Живучи в мирі, не надто задумувалися про загрози ззовні — аж доти, доки смажили півень не нагадав про себе. Заворушилися всі. Зокрема, Малинська міськрада, яка на-

діслала до товариства листа з проханням надати інформацію про захисні споруди цивільного захисту з певними інвентаризаційними номерами, чим неабияк здивувала адміністрацію підприємства — адже на балансовому і позабалансовому обліку товариства таких об'єктів немає. Одна із нібито споруд цивільної оборони нині перебуває на території (і у власності) сусіднього підприємства, інша — буцімто споруда ЦО — розташована в цеху №5 і фігурує в усіх документах як звичайний підвал. Товариство не має жодного документального підтвердження тому, що це приміщення було призначене для цивільного захисту людей. Якби було інакше — і підвал насправді мав статус об'єкта цивільного захисту, — відповідно до «Порядку використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб» (затвердженого постановою Кабміну від 26 березня 2009 р. №253) він не міг би бути переданим до статутного фонду товариства (аналогічно до греблі, яка до цих пір утримується за рахунок підприємства, але лишається у державній власності), а мав би бути вилучений з переліку майна, що підлягає приватизації та переданий правонаступнику на відповідальне зберігання згідно з договором про безоплатне утримання. Долучитися до визначення статусу та долі такого об'єкта, з поміж-інших, повинні були і органи місцевого самоврядування у сфері цивільного захисту (цивільної оборони).

Таким чином, повертаємося до тези, з якої починали — перший-ліпший, навіть дуже великий, підвал не може в одну мить перетворитися на повноцінний захисну споруду. Звісно, на кілька годин він здатен стати прихистком для кількадесят чи кількох сотень людей — як швидкоспоруджувана захисна споруда, однак відсутність необхідних комунікацій, автономних джерел енерго- та водопостачання, очистки повітря та інших, необхідних для нормальної життєдіяльності, умов унеможлиблює перебування там працівників більш тривалий час.

Підбивали підсумки минулого року

Нещодавно відбулися засідання Наглядової ради та Правління товариства, на яких, з-поміж іншого, було озвучено підсумки діяльності фабрики за минулий рік та перший квартал нинішнього.

Зокрема, на засіданні Наглядової ради говорилося про зменшення, порівняно з 2012 роком, рівня продажів продукції, також знизився показник завантаженості машин, а відтак і продуктивність праці. Вперше за тривалий час товариство закінчило рік зі збитками, які становили близько 1,5 млн гривень. Не надто оптимістичні прогнози компанії і стосовно нинішнього року, і пов'язано це головним чином із загальною обстановкою в країні та можливим погіршенням торгівлі з російськими партнерами. Не сприятиме веденню бізнесу здорожчання енергоносіїв та здешевлення гривні відносно Євро і долара США. Свою «лепту» має внести і досить високий показник інфляції — вірогідно, близько 15% замість очікуваних 8%. Тож, найпевніше, доведеться відкласти до кращих часів масштабні інвестиційні проекти. А серед найбільших досягнень минулого року було відзначено зменшення витрат енергоносіїв у розрахунку на виготовлення однієї тонни продукції.

На засіданні Правління було ухвалено зміни до Колективного договору. Враховуючи побажання людей, члени цього виконавчого органу вирішили збільшити перелік засобів індивідуального захисту, які видаються працівникам під час виконання робіт, характер і умови яких це передбачають. Також, зважаючи на напружену політичну ситуацію в Україні, яка відображається на діяльності товариства та суспільних настроях, за пропозицією, внесеною профспілковим комітетом і трудовим колективом, члени Правління вирішили не проводити нинішнього літа Сімейне свято і висловили сподівання на те, що наступного року товариство продовжить цю добру традицію. Інші соціально-культурні заходи мають відбутися за планом. Зокрема, фабрика, як завжди, візьме участь у святкуванні Дня Перемоги та привітає своїх ветеранів-учасників бойових дій, надавши кожному з них допомогу в розмірі 600 гривень.

Щоб бути кращими, ніж конкуренти

Нещодавно у товаристві побував менеджер з інновацій WET AG Білл Ернст (на знімку), який, втім, постійно живе і працює у США. Білл відповідає за розвиток виробництва електроізоляційних видів паперу в межах корпорації та просування їх на світових ринках. «Паперовик» скористався нагодою і запросив гостя до розмови.

— Білле, наскільки мені відомо, це ваш другий візит до України...

— Так, вперше я побував тут торік — приводом стала перша за багато років зустріч виробників паперу, яка проходила в Малині. Нещодавно ми знову збиралися — цього разу у США, туди з'їхалися представники усіх папероробних підприємств WEIDMANN, а за кілька тижнів відбудеться ще одна нарада паперовиків — цього разу у Швейцарії. Ми вирішили зустрічатися двічі на рік, щоб ділитися один з одним своїми досягненнями, досвідом та новими розробками.

— А з чим пов'язаний нинішній ваш приїзд?

— Моя роль — розвиток нових видів електроізоляційного паперу. Я приїхав, аби з'ясувати, що можуть малинські папероробні машини робити краще, ніж машини конкурентів. Ми хочемо, щоб бізнес тут розвивався. Для цього маємо знати, які нинішні можливості машин, які види паперів на них можна виготовляти, аби корелювати це із запитами і потребами наших клієнтів.

Малин розташований в Європі — і тут досить багато потенційних споживачів. Вивчаємо ринки Європи і Африки, країн СНД, щоб знайти нові бізнес-можливості — продавати більше продукції. Може, нам доведеться вдатися до деяких змін, в тому числі і пов'язаних з модернізацією ПРМ, щоб робити такі види паперу, які користуватимуться попитом.

— Отож географічно сфера вашої відповідальності виходить за рамки США?

— Так, я відповідаю за інновації у виробництві паперів для ізоляції у всьому світі. Так склалося, що інноваційні розробки WEIDMANN в царині виробництва картону здійснюються в основному у Паперсвілі (Швейцарія), а пошуками нових видів електроізоляційного паперу займаються у Сент-Джонсбері. Крім того, компанія виготовляє продукцію для кінцевого споживача, тобто для людей, які використовують трансформатори, і такі розробки ведуться як у США, так і в Швейцарії.

— Білле, було цікаво більше дізнатися про американські підприємства WEIDMANN...

— Моє місце роботи — підприємство в м. Сент-Джонсбері, де встановлено дві картоноробні машини на зразок вашої. Хоча професійна діяльність головним чином стосується іншого підприємства — в місті Урбана (штат Огайо). Як керівник з інновацій очолюю розробку нових видів

електроізоляційного паперу, переважно для розподільчих трансформаторів.

Фабрика в Сент-Джонсбері має дві КРМ, також тут є всі необхідні для функціонування бізнесу підрозділи: відділ продажу, якості, управління персоналом та ін. — як і у вас на підприємстві. На фабриці працює 280 людей, переважно з північної Америки.

Підприємство в Урбані — це суто виробничий підрозділ, там встановлена одна, однак дуже гарна і сучасна папероробна машина (на фото внизу). Працює на цьому

підприємстві близько 110 людей. Виробляють в основному папір для розподільчих трансформаторів та кілька видів для силових трансформаторів.

Деякі з цих продуктів знаходять застосування в Америці, деякі — йдуть на світовий ринок.

— Розкажіть, яку продукцію виготовляють в Урбані.

— Ми виробляємо традиційну для галузі продукцію (до, речі дуже схожу на тютешню) для обмотки кабелів і провідників — великих частин силових трансформаторів. Це тонкі папери (45, 60, 75 мікрон). Також випускаємо товсті види паперу (400 чи 500 мікрон), вони застосовуються у розподільчих трансформаторах. Виробництво в Урбані унікальне тим, що на одній машині можна випускати широкий діапазон продукції.

— Знаю, що у 70-х на малинській фабриці виготовляли ще тонший папір — від 4 мікрон...

— Так, я його бачив. Це дійсно чудовий папір.

— Білле, я неодноразово чула, що місто Сент-Джонсбері розташоване в дуже гарній місцевості, неподалік від Канади.

— Так, у частині країни, яка має назву — Нова Англія (New England) і займає територію шести штатів. Ця місцевість заліснена на 90%, лише 10% території під полями і містами. Особливо гарно у нас восени — через різнобарв'я яскравих кольорів — жовтих, червоних, помаранчевих — у густих листяних лісах. Така краса приваблює багато туристів з усього світу. Приїжджайте — й самі переконаєтеся.

**Розмову записала
Оксана ГОРДІН.**

Тест: наскільки ви уважні?

Скаржитесь на погану пам'ять? Тоді пройдіть нескладний тест, аби перевірити, чи дійсно все так погано, як вам здається.

Уважно прочитайте (а краще попросіть кого-небудь прочитати вам) запропоновані нижче 10 слів. Потім відразу ж запишіть ті слова, які ви запам'ятали (в будь-якому порядку).

Хліб, будинок, голка, річка, стіл, час, вікно, дощ, муха, книга.

Прочитайте слова ще раз і знову запишіть ті, які ви запам'ятали (і записані раніше, і нові).

Повторюйте цю вправу до тих пір, поки не зможете правильно відтворити всі 10 слів.

Через годину спробуйте знову відтворити слова вже без попереднього прочитання.

Інтерпретація

При нормально розвиненій короткочасній пам'яті з кожним прочитанням кількість правильно записаних слів має збільшуватися.

Якщо до третього повторення ви правильно відтворили 9-10 слів, з пам'яттю у вас все в порядку.

Якщо ви змогли записати всі слова вже після другого або навіть першого повторення — у вас відмінна пам'ять.

Якщо ж після четвертого прочитання ви так і не запам'ятали всі слова, значить, деякі проблеми з пам'яттю все-таки існують.

Якщо з першої спроби вам вдалося відтворити 8 або 9 слів, а з кожною наступною спробою — все менше і менше, в наявності підвищена стомлюваність або, можливо, забудькуватість і неуважність.

Якщо у ваших записах зустрічаються слова, яких не було у зразку (особливо якщо вони повторюються в наступних спробах), то ваша проблема у неуважності, а не в поганій пам'яті.

Кількість слів, відтворених за годину, говорить про те, наскільки добре розвинена ваша довготривала пам'ять.

Привітали ювілярів

Нещодавно відбулося вшанування трудових досягнень наших колег, які відсвяткували ювілейні дати роботи на фабриці у першому кварталі 2014 року. Як завжди, їх привітали голова правління Андрій Панченко та його заступник Андрій Костюченко, а також голова профкому Лариса Примаченко.

Того дня працівники-ювіляри отримали почесні грамоти на багатотеплих побажань, а дещо раніше — премії та можливість побувати у столичному цирку разом із рідними.

Надали допомогу

3 1 квітня по 1 травня районна організація Червоного Хреста проводить «Місію добротності» і закликає долучитися до неї всіх небайдужих. Одним із перших на звернення організації відреагувало наше підприємство і придбало засоби гігієни для дванадцятиох лежачих інвалідів, з-поміж яких переважно діти з важкими формами ДЦП.

Загалом Червоний Хрест опікується шістьмастами людей у місті та районі: це і малозабезпечені сім'ї, і хворі, і самотні пенсіонери. Усім їм потрібна підтримка, тому в організації раді будь-якій допомозі: продуктивним наборам, вживаним речам, грошовим пожертвам.

Тож, якщо маєте бажання і можливість зарадити чужій біді, звертайтеся до Товариства Червоного Хреста за тел. 3-21-97 або ж приходьте за адресою вул. Неманихіна, 3 (з 9 до 13-00, крім суботи та неділі).

Коли ж допомога потрібна вам самим — сестри милосердя не відмовлять: і тиск помірять, і укол зроблять. А зараз вони відвідують школи — вчать учнів першим прийомам долікарської допомоги.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.
Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».